

Àtom reciclat

Un relat de: [ROSASP](#)

Ens retrobarem
quan el passat sigui lluny
i ja no hi hagi un perquè.
Tú, amb el teu somriure;
jo, amb els ulls sorpresos.
No tindrè por,
no dubtaré,
ni pensaré
en la buidor.
Jo seré un arbre nu
i tu, l'ombra d'un espígol.
L'espai no acullirà
desconsol ni llunyania,
i jo no t'oferiré res
perquè res hauré,
però sabré que no sóc morta
i que mai ho he estat.